

**College van beroep
voor de examens**

PROCES-VERBAAL 19 – 020

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van de mondelinge uitspraak van het College van beroep voor de examens van de
Universiteit Leiden gedaan op 24 juli 2019 inzake het beroep van

[naam], appellant,

tegen

het bestuur van de Faculteit der Geesteswetenschappen, verweerder.

Aanwezig:

het College, bestaande uit:

- mr. O. van Loon (voorzitter),
- dr. A.M. Rademaker,
- prof.mr. G. Boogaard,
- M. Heezen LLB,
- Z.I. de Vos LLB (leden),
- mr. I.L. Schretlen (secretaris),

namens verweerder:

- [namen].

Appellant is ter zitting niet verschenen.

Procesverloop

De voorgeschiedenis

Bij besluit van 12 juli 2017 heeft de facultaire examencommissie Neerlandistiek (hierna te noemen “de Examencommissie”) namens verweerder aan appellant een negatief advies gegeven met betrekking tot de voortzetting van de bacheloropleiding Dutch Studies, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) een afwijzing is verbonden.

Tegen dit besluit heeft appellant administratief beroep ingesteld, waarop het College op 19 maart 2018 heeft beslist. Het College heeft het beroep ongegrond verklaard.

**Uitspraak
19-020**

Blad 2/4

Het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (CBHO) heeft op 12 september 2018 het door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

De beroepsprocedure

Op 14 september 2018 heeft appellant een herziene hinderverklaring van 7 september 2018 van Student Onderwijs Zaken(SOZ ingediend).

Bij besluit van 21 september 2018 heeft de Examencommissie appellant laten weten dat het emailbericht van appellant van 14 september 2018 en de daarbij overgelegde hinderverklaring niet tot een ander besluit met betrekking tot het negatieve bindend studieadvies leidt.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 22 januari 2019 pro forma administratief beroep bij het College ingesteld. Naderhand heeft appellant de beroepsgronden aangevuld.

Verweerder heeft het College laten weten dat op 2 mei 2019 is onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was. Op 3 mei 2019 heeft verweerder appellant een minnelijk voorstel gedaan. Dit heeft echter niet geleid tot een minnelijke schikking tussen partijen.

Op 10 mei 2019 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Overwegingen

Het standpunt van appellant komt er – kort gezegd – op neer dat er sprake is van meer zwaarwegende persoonlijke omstandigheden als ten tijde van de uitspraak in de beroepsprocedure CBE/2017-329, die hem in 2017 verhinderden het vereiste aantal studiepunten te behalen. Hij heeft een herziene hinderverklaring van 7 september 2018 overgelegd, waaruit blijkt dat hij bij zijn studie in de periode van 1 september 2016 tot 1 september 2017 hinder (25%) heeft ondervonden, waarvan ernstige hinder (50%) in de periode van 1 februari 2017 tot 1 mei 2017. Die hinder betreft “lost job opportunities, lost love and those classmates”. Volgens appellant was er bovendien in de periode tussen de eerste medische verklaring van 22 maart 2017 en de tweede van 17 april 2017 sprake van volledige hinder, omdat hij zich door de persoonlijke omstandigheden (de onzekerheid wegens een mogelijke besmetting) niet op zijn studie kon concentreren.

**Uitspraak
19-020**

Blad 3/4

Namens verweerder is daartegen aangevoerd dat met een aantal van de door appellant genoemde persoonlijke omstandigheden (Nederlandse les in Tokyo en bij [naam] te Leiden in 2017) reeds rekening is gehouden in haar eerdere besluit van 12 juli 2017, dat in rechte is komen vast te staan.

De door appellant overgelegde herziene hinderverklaring van 7 september 2018 rechtvaardigt volgens verweerder niet dat appellant in het tweede semester in het geheel geen studiepunten heeft behaald. Ook met de herziene hinderverklaring had appellant 15 ECTS, en in ieder geval ten minste 10 ECTS kunnen behalen. Daarnaast is volgens verweerder van belang dat appellant voor de onderwijseenheid *Cultuur en Maatschappij*, die als aanvullende eis en belangrijk element van de propedeuse geldt, een 1,5 behaald. Ook heeft hij in het eerste semester voor de vakken taalverwerving, die heel belangrijk zijn voor deze opleiding, slechts 5 ECTS van de 15 ECTS behaald. De enkele omstandigheid dat appellant op 12 en 13 december 2018 een vertalersworkshop van het Nederlands Letterenfonds heeft gevolgd, geeft verweerder geen aanleiding om op het bestreden besluit terug te komen.

Dit standpunt van verweerder komt het College juist voor. De studie-resultaten van appellant voldoen niet aan de daaraan door de Universiteit Leiden gestelde vereisten. De herziene hinderverklaring dekt het gebrek aan behaalde studiepunten van appellant niet. De door appellant in deze procedure aangedragen persoonlijke omstandigheden zijn, voor zover die niet ook al in de vorige procedure zijn meegewogen, onvoldoende om terug te komen van het eerdere oordeel dat onaannemelijk is dat appellant de opleiding binnen een redelijke termijn zal kunnen afronden, waardoor hij niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding. Ook met de in deze procedure overgelegde informatie is niet gebleken is dat die persoonlijke omstandigheden, hoe zwaar die ook voor appellant mogen wegen, er de oorzaak van zijn geweest van hij in het academisch jaar 2016-2017 de BSA-norm niet heeft behaald.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Dit betekent dat het bestreden besluit in stand blijft en

**Uitspraak
19-020**

appellant de opleiding Dutch Studies aan de Universiteit Leiden niet kan voortzetten.

Blad 4/4

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: